

opusdei.org

“Prositate za mir v naši deželi”

Težko opišem vse, kar sem doživela na tleh Svete dežele, saj je to kraj, kjer včasih ostaneš brez besed, velikokrat ganjen in na koncu vedno srečen in hvaležen ...

12. Nov. 2017

... da lahko stojiš na zemlji, kjer se je pred dvema tisočletjema zgodilo toliko pomembnih stvari. Današnji Jeruzalem je preplet različnih ver, kultur in tradicij. Še tako različni

ljudje pa imajo skupno željo: “Prosimo za mir v naši deželi.”

Z dekleti iz Španije, ZDA in Japonske smo bivale v Saxumu, konferenčnem centru, ki romarjem nudi spoznavanje zgodovine, zблиževanje z vero in predvsem domače vzdušje. Obiskale smo kraje, po katerih je hodil Jezus. V veličastni Baziliki oznanjenja v Nazaretu smo videle prostor, kjer je Gospodov angel oznanil Mariji novico, da bo spočela in rodila Dete. Rdeča nit arhitekture te bazilike je črka A – začetek vsega. V Betlehemu smo ob božični maši pele božične pesmi in stopile v votlino, kjer je bil rojen Jezus. Kako preprost kraj za rojstvo Božjega Sina! Obiskale smo tudi Jožefovo hišo, kjer je Jezus odraščal, in Kano Galilejsko, kjer je naredil prvi čudež. Eden najbolj nepozabnih trenutkov zame je bil vzpon na vetrovno goro Tabor, kjer smo si ob duhovnikovih besedah pri zaprtih očeh predstavljale

Jezusovo spremenitev. Ob reki Jordan smo obnovile krstne zaobljube. Plovba po Galilejskem morju in meditacija o Jezusu in ribičih ob pesmi “Dragi Jezus, si res mene poklical ...” pa je bila ena najlepših meditacij.

Stopale smo tudi po Oljski gori in vrtu Getsemani ter vstopile v Cerkev agonije, v kateri verniki kljub temačnosti s petjem pričarajo posebno toplino v času svete ure. Obiskale smo dvorano zadnje večerje in šle v jamo, kjer naj bi bil Jezus zaprt v zadnjih dneh zemeljskega življenja. Hodile smo tudi po stezah križevega pota in začutile gnečo ljudi in trušč ulic, ki vodijo do Kalvarije, kakor v Njegovem času. Bile smo tudi del edinstvene maše ob Svetem grobu. Ganjena sem obstala pred Zidom žalovanja, obsijanem z zahajajočim soncem. Težko opišem trenutek, ko vidiš toliko vernikov, ki

tako odprto kličejo k Bogu, kljub vsem turistom in drugače verujočim.

Poleg vseh zgodovinskih krajev in stvari, ki smo jih videle, pa so romanje izpopolnile večerne gostje s svojimi zgodbami. Učiteljica francoščine nam je pripovedovala o tem, kako so bili v času terorističnih napadov otroci pogosto odsotni od pouka. Vedno znova so se ob tem spraševali, ali bodo še kdaj prišli. Dve simpatični Palestinki sta nam govorili o zapletenem odnosu med Izraelci in Palestinci, peli sta nam palestinske pesmi in nas naučile tradicionalni palestinski ples *dubka*. Učiteljica hebrejščine nam je pripovedovala o judovski kulturi in hebrejskem jeziku. Nadvse zanimivo je bilo poslušati o ljudeh, ki so gradili Saxum; kristjani, judje in muslimani so delali skupaj. Center je torej združil ljudi različnih ver, ki so z ramo ob rami zgradili pravi dom.

Te zgodbe so nam dale priložnost, da smo si Sveto deželo ogledali z drugačnimi očmi in da jo danes lažje razumemo. Zame je bila to ena najdragocenejših priložnosti tega romanja. Druga pa so bila dekleta, s katerimi smo bivale. Spletle smo posebno prijateljstvo in hvaležna sem, da sem jih spoznala.

Zaključila bom z zgodbo iz palestinskega dela, kjer smo obiskale Betlehem. S prijateljico sva obiskali trgovino starejšega gospoda in bili prvi obiskovalki tistega dne, čeprav je bilo že pozno popoldne. Oklevala sem z nakupom figurice za v jasli, a ko sem se odločila zanjo, me je gospod od veselja objel, tako je bil srečen. Dejal je, da brez miru v tej deželi ni ljudi, ki bi prihajali in ni ljudi, ki bi kupovali v njegovi trgovinici, ki pa je vir njegovega preživetja. Kot sem omenila na začetku, je bil on ena izmed oseb, ki

je prosila za našo molitev. Molitev za
Sveto deželo in ljudi, ki tam živijo.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prosite-za-mir-v-nasi-dezeli/](https://opusdei.org/sl-si/article/prosite-za-mir-v-nasi-dezeli/)
(4. Apr. 2025)